

Salezijanski VESTNIK

Krasna novica!

Ni cerkve brez križa

Novi cvet v podsaharski Afriki

581

JANUAR–FEBRUAR

1

2013

GLASILO ZA SALEZIJSKO DRUŽINO IN PRIJATELJE DON BOSKA

16 RELIKVIJE 2013

Svetnik med nami – romanje relikvij sv. Janeza Boska

V maju 2013 bodo po Sloveniji romale relikvije sv. Janeza Boska. V petih letih priprave (2009–2014) na 200. obletnico svetnikovega rojstva (15. avgust 2015) relikvije romajo po celem svetu.

14 MISIJONI

Novi cvet v podsaharski Afriki

Salezijanski vestnik je leta 1877 ustanovil sv. Janez Bosko. V slovenskem jeziku je začel izhajati leta 1904. Danes SV po svetu izhaja v 57 izdajah, v 29 jezikih in v 131 državah.

JANUAR–FEBRUAR 2013, ŠT. 1
Skupna številka: 581, letnik 86
ISSN 0353–0477, dvomesečnik
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska.

Urednik: Marjan Lamovšek
Uredniški odbor: Janez Potočnik, Ivan Turk, s. Marija Imperl, Janez Krnc, Marko Košnik
Lektorica: Jerneja Kovšca
Grafična zasnova: mati design

6 S POTI

Korak po krajih don Boskovega otroštva

Računalniška postavitve: Salve, Patricija Belak
Foto naslovnica: Drago Gačnik
Izdajatelj: Salezijanski inšpektorat
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana
Tisk: Tiskarna Pleško

DAROVE ZA VZDRŽEVANJE Salezijanskega vestnika in za druge namene lahko nakažete na račun:

SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Lj.

3 UVODNIK

4 KOLUMNA

Blagoslova v novem letu!

6 S POTI

Korak po krajih don Boskovega otroštva

8 MOLIVCI

Razvedrilo in prosti čas

9 SALEZIJANSKA DRUŽINA

Hčere Božjega Odrešenika

10 MOJ POGLED

Šolska ocena

12 MARIJA

Obhajanje petih prvih sobot po fatimsko

14 MISIJONI

Novi cvet v podsaharski Afriki

18 MAJGEN

Pinoir v Severnem Vietnamu

20 MARIBOR

22 NOVICE

PODATKI ZA STIK

Distribucija in stiki: Janez Potočnik

NASLOV UREDNIŠTVA
Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

Telefon **01/42.73.028**

E naslov **vestnik@sdb.si**

Spletna stran **www.donbosko.si**

UVODNIK

DAMJANA TRAMTE

INŠPEKTORICA
SESTER HČERA MARIJE POMOČNICE

Krasna novica

»Imam krasno novico: obiskal nas bo don Bosko!«
Ko je župnik Pestarino v Morneseju naznanil prihod turinskega apostola mladih, so od veselja skočile v zrak zlasti dekleta iz skupine hčera Brezmadežne, med katerimi je bila Marija Dominika Mazzarello. Don Bosko pride v Mornese! In to ne enkrat čez deset let, pač pa ... *»Kdaj pa?«* *»Čez dva tedna.«* Navdušenje ob sprejemu te krasne novice je preraslo v veliko akcijo vsestranskih priprav. In ob prvem srečanju? Po toplem sprejemu, ki so ga Mornežani pripravili duhovniku mladih, Janezu Bosku in njegovemu spremstvu, jim je spregovoril. Marija Dominika ga je hotela dobro slišati – in začutiti. In kaj je ugotovila? *»Don Bosko je svetnik – in jaz to čutim.«*

Sv. Marijo Dominiko Mazzarello je ta obisk potrdil v poslanstvu vzgoje, ki ga je med dekletih začela še pred srečanjem z don Boskom. Ob njem je globlje doumela, da bo tudi zanjo vzgojno delo med dekletih pot svetosti, pot osebne posvečenja.

Tako je bilo septembra v letu 1864 v Morneseju. Krasna novica je sedaj dosegla tudi nas: prihodnjega maja bo don Bosko obiskal Slovenijo! Iz vsega srca želim, da bi se zlasti vsi člani salezijanske družine veselili njegovega prihoda. Da bi se na ta obisk dobro pripravili. Da bi ob srečanju s svetnikom ponovno dobili notranjo potrditev: pot vzgoje mladih je pot svetosti.

Don Bosko je svetnik – po svetu se ob srečanju z njegovimi relikvijami ljudem dogajajo čudeži. Prosimo ga velikih darov! Z veliko in zaupno vero.

Blagoslova v novem letu!

JANEZ VODIČAR

SALEZIJANEC

Ali morete prešteti vse tiste: »Srečno v novem letu«, ki ste jih prejeli po pošti, so vam bili izrečeni osebno ali so vam morda bili posredovani na bolj moderen način: po kratkih sporočilih ali elektronski pošti?

Verjetno ne, ker je tega res veliko. Če bi vsako tako besedo, napisano ali izrečeno, nadomestili vsaj z enim dejanjem prijaznosti, bi ne hodili na demonstracije, ampak celo leto sedeli za skupno mizo hvaležnosti. Toda to bi bilo res že preveč za tako poceni izrečeno ali napisano besedo: sreča. Te se ne da zaslužiti, te ne moremo pridelati s svojo pridnostjo, iznajdljivostjo, položajem ali

zvezami. Preprosto se nam mora dogoditi, pripetiti, ali kakor koli temu že rečemo in razumemo.

Zanimivo je, da na drugi strani prav pred tem izrekanjem novoletnih voščil izbiramo najuspešnejše. Od športnikov, javnih osebnosti do zadnjega prostovoljca v najbolj zakotnem gasilskem društvu. Pri tem nas ne zanima, ali je ta človek imel srečo ali ne, ampak, kaj je sto-

ril posebnega, da je vreden pozornosti, prvega mesta. Če imamo pred očmi naše otroke, potem jih kaj preveč ne učimo o sreči ali nesreči. Naša usta so polna dobrih nasvetov, kako nič ne pade z neba in se je treba za vsako stvar v življenju potruditi. Če naš nadobudni mladostnik za še tako nepomemben preizkus znanja v šoli računa le na srečo in ne na svoje znanje, svojo pripravljenost, bo

Foto: P. Belak

hitro deležen poduka, kako je to neodgovorno. S kakšno privoščljivostjo se bomo posmehovali človeku, ki je namesto v službo šel v igralnico in tam poskušal srečo, tam pa zadel le dolgove.

Mi v svetu, ki gradi na žuljavih rokah, še kar nadaljujemo z našimi voščili: Srečno! Ni to malo skregano s stvarnostjo? Res da ne moremo za novo leto voščiti: bodi delaven, podjeten, varčen, previden in podobno. Tudi če bi to lahko voščili, bi vse, kar lepo zapakiramo v izraz: »Srečno!«, ne mogli izraziti. Pustimo trenutke, ko to izrekamo iz navade, ker se kaj drugega ne spomnimo. Pomislimo na trenutke, ko smo to rekli iz srca. Človekov obraz, ki nas s hvaležnostjo zre, ko smo mu izrekli voščilo, vse pove: »Vem, da mi zaupaš, hvaležen sem, da ceniš moje prizadevanje, še bolj pa sem hvaležen, ker veš, da moje življenje ni le v mojih rokah!« Tega ne slišimo, tega ne izrekamo, le slutimo v svojih

globinah. Od nas zahtevajo učinkovitost, uspešnost, prva mesta na najrazličnejših mestih, a vemo, da je to daleč od tega, kar bi nas lahko potrdilo. Kvečjemu smo zaradi tega stalno pod pritiskom, v strahu in dvomu, če bomo to zmogli. In kdaj je to bolj navzoče kot na koncu enega in začetku drugega leta?

Če smo poštene, moramo kljub številnim možnostim, ki jih danes imamo, priznati, da vseeno ni vse odvisno od nas samih. Naj bo to uspeh ali nesreča; eno ali drugo nas lahko doleti, četudi smo na smrt previdni. Življenje je še vedno preplet naključij, ki se lahko posrečijo ali izjalovijo. Zato želimo srečo drug drugemu, le pozabljamo, da je ta želja prazna, če te od nikoder ni, se nima kje vzeti. Gotovo nočemo izrekati praznih besed, zato v sebi slutimo, da je to dobro, ki ga drug drugemu želimo, mogoče kje najti, vzeti in podariti.

Kdor bi srečo zamenjal z željo po blagoslovu, bi dodal

ta skrivnostni prostor, kjer lahko najdemo pravo srečo. Šolarju, ki kljub napornemu učenju trepeče pred šolskim preizkusom, gola sreča ne bo nič pomagala. Če bo čutil, da je z njim vir vse sreče, če bo vedel, da je njegov trud, tudi ko ni pravih sadov, štet v dobro, ne bo računanje na srečo več v potuho, ampak bo to pot do zadovoljstva. Letošnje letoletno voščilo sreče naj bo še posebej takrat, ko imamo pred sabo mladostnika, v prvi vrsti poziv k iskanju vere, da je sreča v varnih rokah nebeškega Očeta. Naj bo predvsem želja po srečanju z Njim, ki ni nikoli praznih rok.

Korak po krajih don Boskovega otroštva

MARKO SUHOVERŠNIK

SALEZIJANEC

Don Boska poznamo iz mnogih življenjepisov, stripov, pripovedi, duhovnih spisov, tako njegovih kot o njem, pa iz delovanja njegovih salezijancev in salezijank pri nas in po svetu. Mnogi poznate tudi kraje njegovega življenja in delovanja, tako iz romanj in potovanj, »mimohodov« v daljne dežele stare celine. Tudi sam včasih zaidem v monferratske holme, kot se slikovito izrazi novi prevod Don Boskovih Spominov za mlade. In vedno bolj so mi ti kraji všeč, ker izžarevajo tako močno vsakdanjo krščansko duhovnost, da je dovolj sprehod po Papeški cesti od krožišča med Castelnuovom in Mondonijem mimo Morialda do Becchov, pa spust in vzpon po stezicah do Capriglia in nazaj na Colle Don Bosco ...

Župnijska cerkev v Castelnuovu, v katero je zahajal sv. Janez Bosco

Don Boskovo otroško življenje se je napajalo v teh krajih. Miselnost in duhovnost tega dela Piemonta na prelomu predprejšnjega stoletja sta bili prežeti s krščansko vero. Dejansko don Bosco s salezijansko duhovnostjo in preventivnim sistemom ni »izumil« ničesar novega, temveč je sintetiziral vzgojo

mame Marjete in duhovnost, ki mu jo je ta vlila ob vzgoji. In kje se je vse začelo?

CAPRIGLIO

Župnik Zucca v Caprigliu, rojstnem kraju mame Marjete, je posebno pozornost posvečal mladim dekletom, jih dobro krščansko vzgojil,

saj so se potem poročale v sosednje kraje ter tako »razširjale« pristno krščansko življenje in duhovnost ... Marjeta Occhiena (1788–1856) je bila zelo dobro pripravljena na krščansko življenje, saj je s poroko odlašala vse do svojega 24. leta, za tiste čase zelo dolgo, in previdnostno sprejela ponudbo vdovca

Od Capriglia do Castelnouva

Frančiška Boska s sinom Antonom. Odločilen je bil izrazit krščanski lik tega človeka. Poročila sta se 6. junija 1812 v župnijski cerkvi v Caprigliu.

Dandanes v občinski hiši v Caprigliu Muzej matere Marjete s pravo zakladnico davnine priča o tistem času in življenju. Nekaj čez 300 prebivalcev se je sicer posodobilo, a mirnost in »važkost« ostajata.

CASTELNUOVO

Če se vrnemo uro hoda nazaj, pridemo zopet v Castelnouvo, ki so mu v povojnem času dodali še ime Don Bosco. Tudi ta je s svojo duhovnostjo vzgojil mnoge svetnike. Pravzaprav so bile matere don Boskovega časa v teh krajih povezane v posebno zvezo. Pripadala ji je tudi mama Marjeta. Matere so bile tiste, ki so si pri krščanski vzgoji in študiju svojih otrok med seboj pomagale, iskale nasvetov in stanovanja ob študiju sinov ter opozarjale na nevarnosti.

Muzej matere Marjete v njenem rojstnem kraju – Capriglio

Ena glavnih je bila mati Jožefa Cafassa, kasnejšega don Boskovega duhovnega voditelja, sicer iz premožne družine, a je sinu vsadila krščansko vzgojo, da je z njenim bogastvom kasneje pomagal mnogim sovrstnikom do duhovnega poklica in dokončanja študija.

Strma cesta nas popelje do župnijske cerkve sv. Andreja in starega mestnega jedra na vrhu hriba, katerega živahno življenje se je danes preselilo v vznožni novejši del mesta z nekaj več kot 3.000 prebivalci. V tej cerkvi je Janez Bosko 17. avgusta 1815 prejel sveti krst in čez nekaj let prvo sveto obhajilo.

DON BOSKOV GRIČ – COLLE DON BOSCO

Ob lepem vremenu je razgled po teh zaselki in pristanovih posejanih hribih čudovit in toplo sonce vabi k mnogim romantičnim in s tem površinskim doživetjem ... Tokrat pa me spremlja dež in

megla ... a mogoče lahko ob tem še globlje občutim in doživim vse plati življenja v teh krajih. V meglicah razločim zvonike don Boskovega templja, zgrajenega na njegovem rojstnem kraju, pristavi Biglione, ki so jo nevede podrli ob pripravi na graditev templja jeseni leta 1957. Oče Frančišek (1784–1817) je ženo Marjeto po poroki pripeljal sem, v najeti kočček pristave, kjer so nadaljevali družinsko življenje. Marjeta je prvorojenca Jožefa povila naslednje leto, Janez Bosko pa je na svet prijokal 16. avgusta 1815.

Ob hiši, v kateri je Janez z bratom in polbratom preživljal mladost in je danes muzejska priča tistega časa, so salezijanci kmalu postavili cerkev Marije Pomočnice – v času prve svetovne vojne, ob stoletnici svetnikovega rojstva.

Razgibana pokrajina Castelnouvo

Razvedrilo in prosti čas

IVAN TURK

VODITELJ SALEZIJANSKEGA
MOLITVENEGA ZDRUŽENJA

Salezijanska družina je vstopila v drugo leto priprave na 200-letnico rojstva sv. Janeza Boska, vzgojitelja mnogih duhovnih poklicev. V minulem letu smo na teh straneh spremljali zorenje njegovega duhovnega poklica do vstopa v bogoslovje. Njegov zglede je lahko za spodbudo vsem mladim, zlasti tistim, ki se danes odločajo za duhovni poklic.

Tokrat nam bo on sam spregovoril o tem, kako je preživel čas razvedrila in prosti čas.

JANUAR–FEBRUAR

»Najbolj splošna zabava v prostem času v semenišču so bile razne družabne igre. V določenih dneh je bil dovoljen tarok, ki sem se ga udeleževal nekaj časa. Pa tudi tu sem našel sladko pomešano z grenkim. Čeprav nisem bil izvrsten igralec, sem bil vendar tako srečen, da sem skoraj vedno zmagal. Na koncu igre sem imel roke polne denarja, toda ko sem videl svoje tovariše žalostne, ker so ga izgubili, sem bil bolj prizadet kakor oni. Naj dodam, da sem se v igro tako poglobil, da potem ni-

sem mogel več niti moliti niti študirati, ker sem imel v mislih še vedno križevega kralja in pikovega fanta, trinajst ali petnajst tarokov. Zato sem se odločil, da ne bom več sodeloval pri tej igri, kakor sem se že prej odpovedal nekaterim drugim. To sem storil sredi drugega letnika filozofije, leta 1836.«

Kadar so bili odmori daljši, so šli semeniščniki na sprehod. Ti sprehodi so bili tudi koristni za študij, kajti na sprehodih so se pogosto pogovarjali o študijskem gradivu. Pogosto so se zbirali tudi v šolskih krožkih in iskali odgovore na razna vprašanja. »Ker so v naših pogovorih prišla na površje tudi kakšna vprašanja in znanstvene točke, na katere včasih nihče od nas ni znal odgovoriti, smo

MOLITVENI NAMENI

JANUAR

Da bi »leto vere« bilo zares leto poglobitve osebne vere, da bi vera postala vidna in občutena v ljubezni do Boga in do bližnjega v duhu nove evangelizacije.

FEBRUAR

Da bi se starejši, bolni, invalidi in sploh vsi preizkušani zavedali, da s svojim trpljenjem dopolnjujejo Kristusovo odrešenje sveta in izprosijo nove duhovne poklice.

MAREC

Da bi kristjani v postnem času resno vzeli klic Cerkve k osebni spreobrnjenju po molitvi, pokori in dobroti.

si razdelili naloge. Vsak je v določenem času moral pripraviti rešitev, za katero je bil odgovoren.

Moj odmor je neredko prekinil prijatelj Comollo. Prijel me je za rob obleke in mi rekel, naj ga spremljam; vodil me je v kapelo na obisk Najsvetejšega zakramenta, molit rožni venec ali Marijin oficij.

Ta čudoviti tovariš je bil moja sreča ... Seveda sem ga skušal posnemati in četudi sem bil tisoč milj za njim v kreposti, sem vendar njegov dolžnik, da me niso uničile lahkomišelnosti in sem mogel napredovati v svojem poklicu ... Bil mi je resničen prijatelj, spodbuda k dobremu in vzor kreposti ...

Dragi molivci, naj vas in vse vaše spremlja obilen Božji blagoslov v letu 2013!

Hčere Božjega Odrešenika

s. IRENA NOVAK

HČI MARIJE POMOČNICE

“Sveti Duh vzbuja karizme za skupno dobro ter jih skladno vključuje v življenje Cerkve. Tako se po Božjem načrtu razvija čudovita različnost verskih skupin, ki mnogo prispeva, da je Cerkev dobro opremljena za vsako dobro delo in pripravljena za gradnjo Kristusovega skrivnostnega telesa.”

“Sveti Duh je po don Bosku zbudil salezijansko družino, da bi se bolje izpolnilo njemu zaupano poslanstvo.” To velja tudi za hčere Božjega odrešenika.

USTANOVITELJ IN USTANOVITEV

Redovna ustanova hčera Božjega Odrešenika (HBO) ima začetek v dveh konkretnih okoliščinah: obstajala je skupina deklet iz revnih družin, ki so v sebi čutile željo, da bi se posvetile Bogu, škofija z majhnim številom duhovnikov pa je nujno potrebovala krščanske učiteljice in katehistinje.

Škof v San Vicente (Salvador, Srednja Amerika), salezijanec msgr. Pedro Arnoldo Aparicio, je namen, da ustanovi novo redovno ustanovo, predložil škofovski konferenci, ki je načrt podprla. Tako je na božično noč l. 1956 v zelo revnih okoliščinah s pe-

timi dekleti ustanovil “hčere Božjega Odrešenika”. Ime se nedvoumno nanaša na narodnega zavetnika (op. Salvador pomeni Odrešenik).

V začetku so bile novi ustanovi v pomoč hčere Marije Pomočnice tako v vodstvu kot predvsem za redovno oblikovanje. Že po prvem vrhovnem zboru leta 1973 pa so nove redovnice začele samostojno pot in praktična modrost »hčera« je pripomogla, da se je ustanova lepo razvijala. Redovna ustanova je postala papeško pravna 4. marca 1989.

Msgr. Aparicio se je po zaključku svojega škofovskega služenja (1983) popolnoma posvetil duhovni skrbi za razvijajočo se ustanovo. Umrli je leta 1992.

DUHOVNOST IN POSLANSTVO

HBO je redovnica, ki oznaja evangelij in vzgaja. Njena

značilnost je življenje duhovnega otroštva, ki ga označuje preprostost in veselje.

Betlehem nakazuje duhovno pot: ponižnost, uboštvo, razpoložljivost, služenje bližnjemu, v salezijanskem duhu odprto srce in roke za otroke in mlade. Posebna pobožnost do betlehemskega Deteta pomaga redovnici, da si pridobi blagost in ponižnost srca, kakor uči evangelij.

HBO ljubi evangeljsko uboštvo, sprejema strog življenjski slog v radostni ponižnosti in tako izkuša, da je Kristus njeno edino bogastvo.

Služenje krajevni Cerkvi in posameznim župnijam se izraža v vzgojni in pastoralni dejavnosti. Na poseben način skrbijo za vzgojo krščanskih učiteljic in dobre katehistinje. Dejavnosti ustanove so šole in druge vzgojne ustanove, duhovna središča in tudi socialne ustanove.

Šolska ocena

Zunaj je sneg, na koledarju pa veseli december. Ne vem, koliko so decembri res veseli. Ne vem, kje bi na šolskem hodniku opazila to veselje. V decembru pogosto srečujem objokane obraze otrok in najstnikov. Pa ne zato, ker temu žalostnemu najstniku Miklavž ni ničesar prinesel, tudi ne zato, ker ga je sošolec prizadel ali celo udaril (čepprav je žal tudi to pogost razlog za solze). Glavna težava je pogostokrat – ocena. Takrat vsi pospešeno ocenjujemo. Kar naenkrat ugotovimo, da je pa zdaj res potrebno. Kajti tudi učitelji bi radi to neprijetno opravilo malo odložili.

Če bi naredili viharjenje možganov ob besedi ocena, bi dobili sledeče: stres, učenje, prizadevanje, napetost, starši, živčnost ... In če bi vprašali učitelje, kaj v svojem poklicu bi radi izbrisali, bi jih veliko odgovorilo: ocenjevanje. Nihče od nas namreč ne uživa ob pogledu na učenca, ki sedi pred teboj in tresoč odgovarja na tvoja vprašanja. Sama zelo hitro znam, kdaj so učenci tik pred kontrolno nalogo. Preden vprašam: »Kaj vam pa je danes?«,

vprašam: »Ali vi danes kaj pišete?« Vidi se jim. Nemirni so, odsotni, gledajo na uro, skratka: nekaj je v zraku.

Ocena je povezana s tesnobo in tudi s samozavestjo. Težko pozabim primer nekega fanta, ki je s prihodom v srednjo šolo pri predmetu, kjer je bil vsa osnovnošolska leta zelo uspešen in ga je imel zelo rad, dobil dve slabi oceni. Malo po lastni krivdi, malo zaradi muhaste profesorice. Nenadoma je naklonjenost do predmeta splahnela, z njo pa tudi misel, da je na tem področju dober. Ocena zna v najstniku hitro ubiti misel, da zmore, da zna, da je ustvarjalen ..., zato je ocenjevanje tako zelo povezano z odgovornostjo.

Žalostnega učenca pogosto vprašam, zakaj pravzaprav joka. Je sam razočaran ali se boji, kako bo doma? Ni mi vseeno, ko izdavi, da jih je strah povedati staršem. Vse drugo bi še šlo. Bodo že popravili. Ampak doma ... Še bolj pa zmajujem z glavo, ko je ocena edini razlog, da se nekateri starši končno oglasijo v šoli. Pred kratkim me je obiskal oče. Zaradi ocene. Ni

ga bilo ne na roditeljskem sestanku ne na nobenih govorilnih urah. Veseli december ga je le priklical. Pa sva razpravljala eno uro. Sin je vzkipljiv, vzvišen, nestrpen do sošolcev. Ampak to ni pomembno. Pomembno je le, da je dobil oceno, ki je po njegovem mnenju krivična. Skrb za sinovo vedenje staršev ni pripeljala v šolo. Ocena jih je. Občutek krivice je težak občutek. Ne podcenjujem ga in neštetokrat spodbujam učence, naj povedo, kje jih čevlji žuli, kajti tudi učitelji se motimo. Kljub vsemu pa si želim, da bi starši s tako zavzetostjo, kot se zavzemajo za ocene, zavzemali za vzgojo in oblikovanje značaja svojega otroka.

Zato mi je nadvse prijetna tudi druga plat staršev naših učencev. Ko pride na govorilne ure kakšna mama ... in ji z navajeno gesto pod nos pomolim ređovalnico. Pogleda jo od daleč in hkrati reče: »Ne ne, ocene poznam, vi mi raje povejte, kako je kaj z obnašanjem.« Ko to slišim, razumem, zakaj je ta ali oni učenec tako prijazen, vljuden, skratka vzgojen.

učiteljica

LETO VERE 2012 2013

VRATA VERE

Tiho, neslišno, Gospod, si stopil v naš dom. Tvoje telo je bilo povečano, jasno, svetlo, belo, neizmerno skrivnostno, polno žara in ljubezni je prihajalo iz tvojih rok.

Stala sem sredi sobe ob mrtvem možu, ki je pred nekaj urami izdihnil svojo dušo.

O Jezus, ti si mi žalost spremenil v upanje. Veliko milosti si mi dal in mi jih še daješ.

Podal si mi svoje svete roke, ki me varno vodijo že petindvajset let skozi življenje.

Polna sem upanja, polna radosti tvoje ljubezni, tvoje dobrote, tvojih čudežev.

Vso našo družino si oplemenitil s svojo neskončno ljubeznijo.

Od takrat si nas vedno obiskoval in nam nosil dobrote in nas s svojo navzočnostjo radostil in razveseljeval.

Kadar je bilo težko – saj veš, brez križa, praviš, ne gre – takrat si nam spet podajal roke in prihajal k nam kakor k Marti in Mariji.

Včasih sem ti stregla v ljudeh. Veliko sem molila in ti vse zaupala.

Mislím, da sva spletla z vsemi odnosi in dejanji srebrne poti. Sama tega ne bi mogla nikoli storiti. Ti si vodil moja dejanja, moje poti. Če je Božja volja, se gre dalje po še boljši poti.

Uči me, vodi mene in vse nas po tej poti. Na tej poti naj nas spremlja mati Marija z vsemi svetimi, z dragimi rajniki naj prosí Očeta za nas.

Vsi angeli razprostrite svoje peruti na vse in se z vsemi veselíte na tej poti, polni Božje prisotnosti.

Naj nam zlata zarja sveti in bogati življenje za danes in za nekoč, ko bomo izpolnili to pot z Božjo pomočjo in milostjo ter se veselili v zlatem Jeruzalemu.

Slava Očetu in Sin in Svetemu Duhu.

Zinka

SOLZE SREČE

Oči so utrujene,
spanec nemiren.
Misli kličejo angele na pomoč.
Čutim umiritev telesa,
kot bi se prenehala pretakati kri.
Sprostím se,
nekaj me pahlja s pahljačo,
sami nežni dotiki.
Očesne veke zapro moje oči,
že sanjam.

Igram na violino,
melodijo, ki sem jo najrajši igrala.
Ne jezím se več na visoki ton,
nagajal mi je s cvilečím glasom.

Ta visoki »c« je strašil okolico.
Nocoj sem odigrala
etudo brez napake.
Pogled.

Opazím zbrano množico,
mahajo in taktirajo z rokami,
angeli so, prišli so mi na pomoč!
Radujejo se.

Jaz.
Zbudím se s solznimi očmi.
Solze sreče so to.

Naspána zapojem melodijo
»Angeli živijo«.

Opazím jasno nebo, sončne žarke,
rečem:

»Jutro bo radodarno.«

Tilka

Dragi bralci, povabljeni ste, da svoje doživljanje/izkušnjo vere v tem letu vere delíte z nami.

Kaj od tega bomo objavili v naslednjih številkah SV. Pošljite po pošti ali e-pošti: vestnik@sdb.si.

Obhajanje petih prvih sobot *po fatimsko*

ANTON NADRAH

ODBOR ZA POSVETITEV
JEZUSOVEMU IN MARIJINEMU SRCU

Leta 2013 mineva 70 let, kar je bila po naročilu papeža Pija XII. izvršena posvetitev Marijinemu brezmadežnemu Srcu. V ljubljanski škofiji so se nanjo pripravljali z obhajanjem petih prvih sobot na fatimski način. Drugi razlog pa je naša grešnost. Večina ljudi živi, kakor da ni Boga ne njegovih zapovedi. Mnogi s preklinjanjem sramotijo Božjo Mater. Tudi v sami Cerkvi so napake in grehi. Bili smo priča, kako so mediji po vsem svetu razgalili zlasti grehe klerikov. Najboljši odgovor pred Bogom in pred ljudmi na vse to je naša pokora in zadoščevanje. Žal smo na ta vidik precej pozabili.

Pobožnost petih prvih sobot je Marija naročila fatimski vidkinji Luciji 10. decembra 1925 v Pontevedri v Španiji in za nagrado obljubila srečno smrt. To je tako imenovana »velika obljuba Marijinega brezmadežnega Srca«: »Hčerka moja, glej moje srce, obdano s trni, katerega nehvaležni ljudje nenehno prebadajo s

svojimi kletvami in nehvaležnostmi. Vsaj ti si prizadevaj, da me tolažiš, in jim povej, da bom vsem tistim, ki se bodo pet mesecev, vsakokrat na prvo soboto, spovedali, prejeli sveto obhajilo, zmolili en del rožnega venca in mi petnajst minut delali družbo s premišljevanjem skrivnosti rožnega venca v spravo za grehe, v nji-

hovi smrtni uri stala ob strani z vsemi potrebnimi milostmi za zveličanje njihovih duš.«

Marijina obljublja, da nam bo ob smrtni uri stala ob strani z vsemi za zveličanje potrebnimi milostmi, se bo izpolnila, če pet zaporednih prvih sobot izpolnimo **pet pogojev**:

- 1 opravimo dobro spoved v duhu zadoščevanja Marijinemu brezmadežnemu Srcu; spovemo se lahko že več dni prej ali pozneje, a ob prejemu svetega obhajila na prvo soboto moramo biti v posvečujoči milosti;
- 2 prejmemo zadostilno sveto obhajilo, ki je osrednje dejanje pri opravljanju prvih sobot;
- 3 zmolimo en del rožnega venca;
- 4 poleg tega petnajst minut delamo družbo Marijinemu brezmadežnemu Srcu s premišljevanjem ene ali več skrivnosti rožnega venca; to lahko storimo tako, da pred vsako desetko premišljujemo tri minute, ali pa petnajst minut premišljujemo na koncu rožnega venca;
- 5 vse štiri omenjene pogoje opravimo z namenom zadoščevanja Marijinemu Srcu, saj grehi ne žalijo samo njenega Sina, ampak prizadenejo tudi Devico Marijo; tako pomagamo reševati današnje človeštvo za večnost. Kdor ne more vseh pogojev izpolniti v cerkvi, jih lahko izpolni doma.

Marija je 13. julija 1917 v Fatimi napovedala: »Na koncu bo zmagalo moje brezmadežno Srce.« Da se bo to zgodilo, je potrebna oživitvev češčenja Marijinega brezmadežnega Srca, ki bo vodila do doslednejšega življenja po evangeliju. K temu prispeva tudi obhajanje prvih sobot. Devica Marija bo tudi na ta način zvezda nove evangelizacije.

Odbor Združenja posvečenih Jezusovemu in Marijinemu Srcu predlaga, da bi v spomin na našega prvega mučenca bl. Alojzija Grozdeta prvo sobotno pobožnost pripravili v času od 5. januarja do 4. maja 2013. Bl. Alojzij je januarja 1943 v domači župniji hotel širiti to pobožnost in jo je dovršil s svojo mučeniško krvjo. Z obhajanjem prvih sobot se bomo dobro pripravljeno izročili Božji Materi na njen največji praznik **15. avgusta 2013.**

Pet prvih sobot na Rakovniku od januarja do maja 2013:

5. januar, 2. februar, 2. marec, 6. april in 4. maj.

9.15 molitev rožnega venca pred Najsvetejšim zakramentom

10.00 maša z nagovorom in litanijami Matere Božje.

2. februarja se program zaradi praznika začne ob 9.45, maša pa ob 10.30.

Presveta Trojica, Oče, Sin in Sveti Duh, molim te iz dna srca in ti darujem predragoceno telo in kri, dušo in božanstvo Jezusa Kristusa, navzočega v vseh tabernakljih sveta, v zadoščenje za žalitve, bogoskrunstva in brezbriznosti, s katerimi ga žalijo ljudje. Po neskončnem zasluženju presvetega Srca Jezusovega in brezmadežnega Srca Marijinega te prosim za spreobrnjenje ubogih grešnikov.

DRUGA MOLITEV ANGELA MIRU V FATIMI

Novi cvet v podsaharski Afriki

Salezijanci za revno mladino v Etiopiji

JOŽE ANDOLŠEK

SALEZIJANEC

Kadar slišimo Etiopija, se spomnimo na otroke, ki umirajo zaradi lakote, ter na prostrano deželo, kjer izvira Modri Nil, ki z Belim Nilom z vodo napaja severni in južni Sudan in Egipt. Ob Egiptu je Etiopija zgodovinsko in kulturno najbolj bogata afriška država. Razprostira se na več kot milijonu kvadratnih kilometrov. Ta država kot edina med afriškimi nikoli ni bila kolonija kakega zahodnega imperija. Že v zgodnjih krščanskih stoletjih jo je zaznamovalo močno versko izročilo, ki je danes vidno v življenju koptske cerkve. Celo v Stari zavezi je Etiopija nekajkrat omenjena. V novozaveznih Apostolskih delih pa se omenja ob dogodku, ko je apostol Filip krstil dvorjana etiopske kraljice Kandake (prim. Apd 8,3).

Glavno mesto Adis Abeba v uradnem amharskem jeziku Etiopije (sicer pa je v deželi nad 80 plemenskih jezikov) pomeni novi cvet. Samo to mesto šteje preko sedem milijonov prebivalcev, seštevek vseh prebivalcev dežele pa navzgor znatnih 85 milijonov.

Mesto leži nad 2400 metri nad morjem, zato je vreme skozi celo leto zelo blago. Najvišje gorovje v deželi sega v višino 4620 metrov. Najnižje mesto je Danakil in je 116 metrov pod gladino morja. To geografsko depresijo imenujejo pekel Etiopije. Temperatura se

na Celzijevi lestvici tu v aprilu povzpne nad 50 stopinj.

KMETJE IN PASTIRJI

Angelo Moscheti, škof v Gambeli, živi v tem vročem peklu. Trideset let oznanja veselo blagovest tukajšnjim ljudem, ki po večini ne znajo ne pisati ne brati. V pogovoru ne skriva težav, s katerimi se srečuje v misijonu. Pripoveduje o plemenu, ki obdelujejo zemljo, pa o pastirjih, ki iščejo pašo za svoje črede. Črede pojedjo tudi to, kar so kmetje s trudom pridelali zase. To je konflikt med Kaj-

nom in Abelom, še doda. Vedno znova katerega izmed teh ljudi ubijejo. Cerkev jih prepričuje, da govorica orožja ni rešitev težav.

Na zahodni pokrajini Gambeli, ki meji s Sudanom, smo bili na lastne oči priče sodobnemu suženjstvu. Prišleki »investitorji« domačine potiskajo na rob njihovih prostranih polj. »Glejte, na sto tisoče hektarjev zemlje je država prodala Pakistancem in Indijcem,« nam s pritajenim glasom pripoveduje škof. »Domačini nimajo od tega nobene koristi, še več, odvzete so jim površine za pašo

Obe foto: B. Orasche

njihovih čred. Tako je še več ljudi lačnih in pastirji ne najdejo prostora za pašo svojim čredam. Tako so domačini potisnjeni čisto na rob preživetja. Gozdovi so uničeni. Sovraštvo in nemir se stopnjujeta. Pastoralno delo je vse bolj oteženo. «Škof Angelo pa skuša biti pravi pastir s srcem, ki sprejema in daje upanje vsem, ki prihajajo vsak dan k njemu po tolažbo, po denar za vsakdanji kruh, po nasvete.

BOSKO OTROCI

V jeseni 2012 sem zopet s skupino obiskal Adis Abebo. Bilo je že po polnoči, ko smo se peljali po mestu. Tamkajšnji duhovnik Dino Viviani nas je vodil v predele mesta, kjer on s svojo salezijansko skupnostjo in prostovoljci obiskujejo mlade s ceste. Videli smo mlade, ki ležijo pod kartonom ali plastičnimi vrečkami. Dino nam je pripovedoval, da zaradi temperaturnih razlik mladi prespijo tudi v kanalih. 60 tisoč otrok in mladih živi na cestah Adis Abebe, po izračunih Unicefa pa

KEREČEV SKLAD

V »Kerečev sklad za salezijanske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja Andreja Majcna ste od 15. oktobra do 15. decembra 2012 darovali:

Brodarič M., Zrnec M., Rihtar H., Irsag D., Rihtar F., Šerbak R., Rolih B., Bizjak M., Božič M., Brezavšček R., Ogrin I., Kapus A., Jakša A., Meglen J., Morela, župnija Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki. Bog povrni!

je takšnih v celi Etiopiji več kot 300 tisoč.

Na obrobju Adis Abebe v Mekanissi smo obiskali ustanovo *Bosco Children* (Bosko otroci), ki daje mladim dom, zavetje, zdravniško oskrbo in izobrazbo. »V začetku je mladim težko sprejeti drug drugega, ker je na ulici vladal zakon močnejšega. Potrebujejo čas, da si pridobijo delovne navade. Nekateri ne zmorejo in se vrnejo nazaj na ulico. Toda večini uspe, ker doživijo sprejetje in veselje do življenja,« pripoveduje Dino.

Kot v don Boskovem času v piemontskem Turinu tako danes v Adis Abebi. Mladi prihajajo s podeželja; v velikanskem mestu se ne znajdejo, zato njihov dom postane ulica. Nekateri prihajajo k salezijancem v dnevno zavetišče. Že ob osmi uri so tam. Dobijo zajtrk, potem imajo razne delavnice. Ker govorijo po večini le amharščino, tigrino, ali kateri drugi plemenski jezik, se tu učijo osnove angleščine. Zvečer pa se vrnejo domov – na ulico.

Po šestih mesecih se lahko odločijo, da gredo v tako imenovani *Bosco Children 2*. Tu se uredijo, dobijo obleko, posteljo, začnejo redno obiskovati pouk. V domu jih je 125. Ti mladi, ki pridejo z ulice v ta dom, želijo iz sebe nekaj narediti. Ko sem bil pri njih zvečer v učilnici, sem se čudil, kako da so bili čisto tiho. Nekateri so se učili ali delali domače naloge; tisti, ki so z učenjem končali, so bili zatopljeni v branje knjige. Zavedajo se, da je to njihova priložnost in da jo lahko uresničijo.

BOTRSTVO

Mnogim družinam smo v teh letih prinesli dar botrstva, kar pomeni, da lahko njihovi otroci obiskujejo šolo, imajo šolske potrebščine ter dobijo enkrat na dan hrano.

Nekateri me upravičeno vprašujejo, kako učinkovita je ta pomoč botrov. Eden od fantov, ki je bil deležen takšne pomoči, je Hailush. Doštudiral je informatiko. Zgodba se je začela, ko mi je pred štirimi leti duhovnik Estifanos prosil, da temu fantu kupim računalnik. Takole izrazi svojo hvaležnost: »Vedno se bom spominjal dne, ko sem srečal don Boskove salezijance v Gola. Zelo težko bi se vpisal na univerzo, če me Estifanos ne bi spoznal z Jožetom Andolškom, ki ga imam za svojega drugega očeta. Salezijanci so bili ob meni in me materialno podpirali pri študiju. Sedaj sem uspešno diplomiral in sem zaposlen v zasebnem podjetju.«

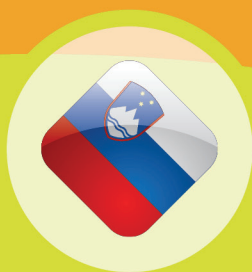
S Hailushem smo se tega izjemnega uspeha veselili in z njim praznovali. Njemu in mnogim drugim je botrstvo pomagalo, da so prišli do poklica. Danes so zdravniki, medicinske sestre, učitelji. Veliko nekdanjih dijakov sedaj uči na šolah, ki so jih tudi sami obiskovali. V istih klopeh so novi obrazi revnih, ki tudi z upanjem zrejo v prihodnost. Da bi tudi njim uspelo, kot je kakemu njihovemu učitelju. Hvala, dragi botri, ker tudi zaradi vas sanje lahko zaživijo v resničnosti.

Več o botrstvu:

www.etiopijska-botrstvo.si

Mladi pastirji pri svoji čredi

Svetniki med nami

Slovenija

1. MAJ – SREDA

prihod Maribor sv. Janez Bosko

2. MAJ – ČETRTEK

Maribor sv. Janez Bosko, Radlje

3. MAJ – PETEK

Radlje, Ig, Kurešček

4. MAJ – SOBOTA

Kurešček, Opčine, Ankaran

5. MAJ – NEDELJA

Cerknica, Brezje, Bled

6. MAJ – PONEDELJEK

Bled, Šentrupert na Dolenjskem

7. MAJ – TOREK

Trstenik, Ljubljana Gornji trg

8. MAJ – SREDA

Lj. stolnica, Lj. frančiškani (M. O.)

9. MAJ – ČETRTEK

Sevnica, Boštanj

10. MAJ – PETEK

Ljubljana Kodelj

11. MAJ – SOBOTA

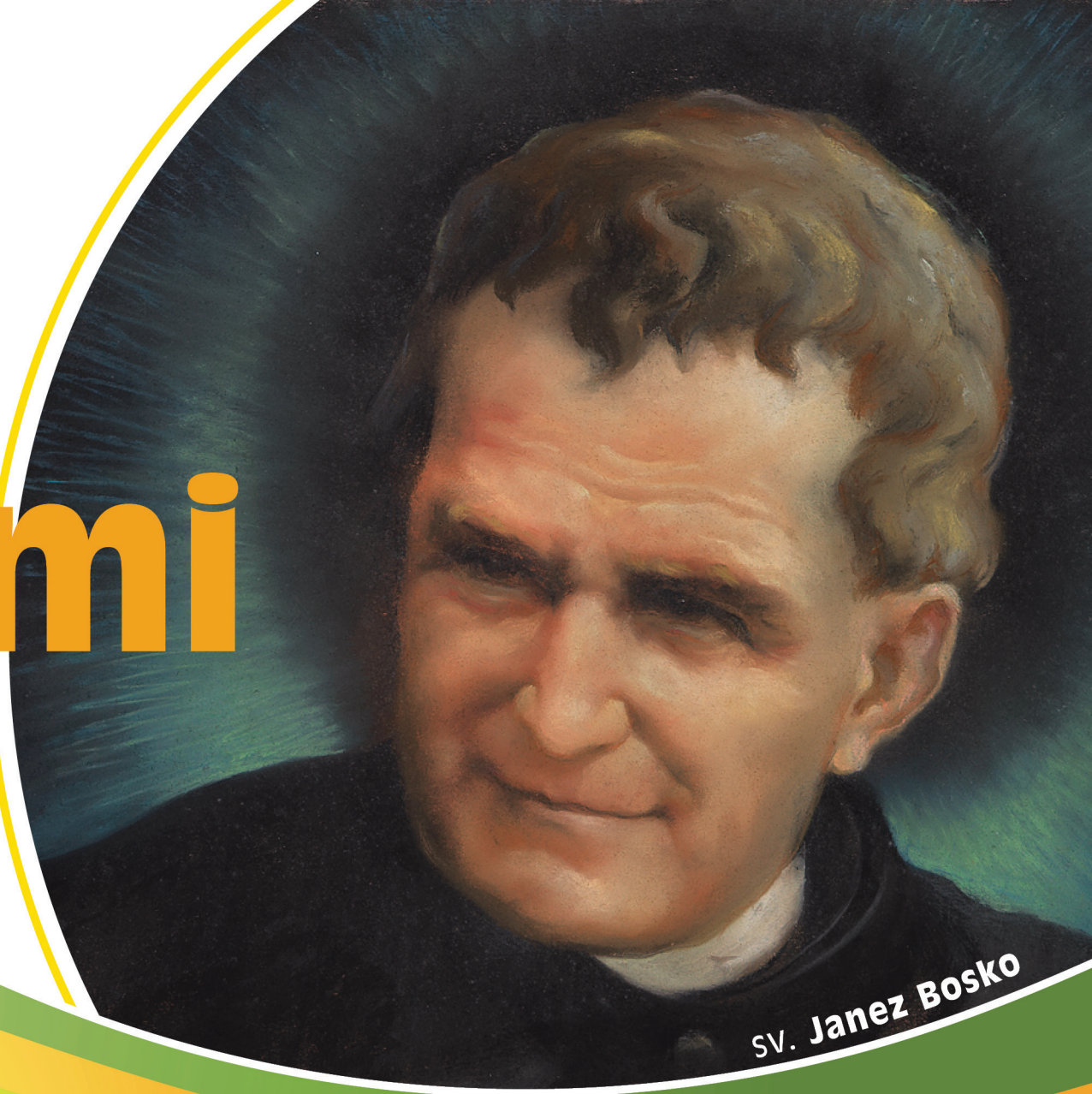
Lj. Rakovnik, Celje

12. MAJ – NEDELJA

Celje D. Boskov

K ami

SV. Janez Bosko

ROMANJE RELIKVIJ

1.–17. MAJ 2013

K

vevo

A

elje D. Boskov c.

JA

c., Lj. Rakovnik

13. MAJ – PONEDELJEK

Ljubljana Rakovnik, Želimlje

14. MAJ – TOREK

Želimlje, Novo mesto Šmihel

15. MAJ – SREDA

NM, Ptuj sv. Pe. in Pa., M. Sobota

16. MAJ – ČETRTEK

Murska Sobota, Veržej

17. MAJ – PETEK

Veržej *slovo*

Pionir v Severnem Vietnamu

TONE CIGLAR

VICEPOSTULATOR
V POSTOPKU ZA BEATIFIKACIJO

Leto 1951–1952 je bilo hitro naokrog. Majcen se je komaj dodobra spoznal z novim okoljem, ko ga je obiskal inšpektor Braga: »Pošiljam vas, da začnete salezijansko delo in da dobite prve poklice za salezijance med Vietnamci!« Za Majcna je to bilo kot oporoka. In zgodilo se je, da so se salezijanci ukoreninili med vietnamskim ljudstvom.

Majcen se je z Vietnamom prvič srečal leta 1935, ko je iz Hongkonga prek Haifonga in Hanoja potoval v Kunming. Potem je potoval večkrat po tej poti. Občudoval je lepote Vietnama, zazrt v Rdečo reko. Vietnam je bil dolgo časa del kitajskega imperija; tako so sprejeli kitajsko kulturo, predvsem konfucionizem, in kitajsko pisavo.

Jezuitski misijonarji so pod vodstvom Buzzonija prišli v Vietnam leta 1615. Jezuit De Rodhes je kitajske pismenke transkribiral v latinico; kitajska pisava pa je ostala samo za študij. Izdal je latinsko-vietnamski slovar in katekizem. Pogane je predvsem navdala zavist, kar je sprožilo preganjanje, ki je trajalo tri stoletja. Računajo, da je bilo ta čas 130.000 mučencev; 117 jih je prišteti med svetnike. Ne vere in ne kristjanov pa ni bilo mogoče več uničiti, saj so poučevali katehisti in duhov-

niki, ki so se skrivali na ladjah. Prvi vietnamski duhovnik je bil posvečen leta 1668.

Leta 1886 je Napoleon III. zavzel Saigon in Končinčino, leto dni pozneje Tonkin in leto pozneje še Anam. Začela se je 93-letna kolonialna doba, t.j. do 1954. Potem pa pride na prizorišče Ho Ši Minh, človek z mnogo obrazi; storil je vse, samo da je dosegel svoje cilje. Za nekaj časa so bili okupatorji tudi Japonci (1940–1945), nakar so zopet bili Francozi. 20. julija 1954 je bil 17. vzporednik določen za mejo med Severnim in Južnim Vietnamom. Leta 1962 so prišli Amerikanci. Končno pa je leta 1975 zmagal komunizem in pod svojo vladavino združil oba Vietnama.

SPOZNALI SO DON BOSKA

Don Bosko je bil v Vietnamu znan že od leta 1927, še preden je bil razglašen za

svetnika (1934). Leta 1927 je izšel njegov življenjepiš v vietnamščini; sledilo je več izdaj. Večkrat so klicali salezijance v Vietnam. Salezijanci kitajske inšpektorije (v Makau) pa niso imeli francoskih sobratov.

Že nekaj let pred 1952 je bil v Vietnamu francoski salezijanec Dupont (1940–1945), ki je prišel iz Tokia za prevajalca med Francozi in Japonci. V prostem času je zbiral mladino. Ti otroci so bili sirote, delo zanje pa je podpirala država. Konec tega dela je bilo leta 1945, ko so Duponta ubili.

Seitz je prišel v Vietnam leta 1930 kot član pariške misijonske družbe. Postal je vikar v Hanoju in delegat za šole. Leta 1940 je kupil Bavi (tri griče) v provinci Sontay, 800 m nad morjem. Z dobrotniki je tam zgradil stanovanje, kapelo, da so služila za srečanja. Tja je vodil mla-

dino. Leta 1941 se je začela vojna. Mnogo mladih je krenilo na slabo pot. Bili so potrebni prevzgoje. Seitz je 80 takih fantov namestil v Bavi in ustanovo imenoval Sirotišnica Deteta Jezusa. Kmalu pa so Bavi zavzeli komunisti. Sirotišnico so preselili v Chuk Lam, nedaleč od Hanoja, v hišo bivšega kralja v Tonkinu, kjer so že redemptoristi imeli semenišče.

Leta 1950 je ustanovo z dokupovanjem razširil in ustanovil deško mesto po ameriškem vzorcu: Sirotišnica sv. Terezije Deteta Jezusa – mesto Kristusa Kralja. Hotel je na vsak način pridobiti salezijance, da bi prevzeli to ustanovo. 18. junija 1952 je bil izvoljen za škofa v Kontonu (osrednji Vietnam). Škof

Khue je pisal vrhovnemu predstojniku, če bi salezijanci prevzeli ustanovo. Tako je inšpektor Braga 15. septembra 1952 določil Giacomina (Brazilca) za ravnatelja in Majcna za pomočnika nove ustanove v Vietnamu.

ZAČETEK SALEZIJANSKEGA DELA

Giacomino in Majcen sta v Hanoj prispela 3. oktobra, takrat na godovni dan zavetnice misijonov in ustanove, sv. Terezije Deteta Jezusa. Navzoči so bili vsi škofje Vietnama, Laosa in Kambodže, civilne in vojaške osebnosti. Najbolj se je prihoda salezijancev razveselil novi škof Seitz, ki je rekel, da sedaj prepušča otroke salezijancem, ki bodo nadaljevali delo. Pričakala jih je godba 80 godbenikov. Priredili so slovesen sprejem. Seitz je povedal, da je pet let neprenehoma molil, da bi prišli salezijanci. »Sedaj so prišli, jaz lahko mirno odidem,« je dejal. V cerkvi je bil velik križ in napis v vietnamščini: »Ljubite drug drugega, kakor sem vas jaz ljubil!« Sirote, 450 jih je bilo, so dobile salezijance.

MAJCN SE SPOMINJA

Ko sem se prvi večer odpravil spat, sem pustil vrata odprta, da bi prišlo v sobo vsaj malo zraka. Čeprav sem bil vaje golih desk namesto postelje, nisem mogel zatisniti očesa. Ulegel sem se na tla, pa je bilo vse polno mravelj. Ko sem se spravil nazaj na posteljo, zapojejo v bližini mitraljezi, pokajo topovi; zdelo se mi je, kot da pod oknom. Pogledal sem skozi okno, da bi videl, kje je. Pride P. Vacher in mi reče: »Nobenega strahu, g. Maj-

cen, so tam in streljajo, sem ne pridejo. Pojdite spat, ker ste danes gotovo utrujeni.« Pa nisem mogel zaspati, kar naprej mi je hodilo po glavi »tam so«, in sem dobro vedel, kdo so tisti, ki so tam. Tako sem pričakal jutro novega dne v novem kraju. Vendar je bila to samo prva noč in prvi dan. Potem so bile take noči in taki dnevi skoraj ves čas v Vietnamu, vseh 22 let. Kaj mora in more človek prestati, da bi lahko delal dobro, kar pa drugi sproti podirajo.

URADNI PREVZEM USTANOVE

Zgodilo se je 19. oktobra 1952. Msgr. Seitz je hotel to narediti zelo slovesno. Sirotišnico so očistili in vse uredili. Po vseh sobah so namestili slike Marije Pomočnice in sv. Janeza Boska. Blagosloveli so cerkev, v kateri je msgr. Seitz pel pontifikalno mašo. Ob 16. uri je bil sprejem za uradne osebnosti, na katerem se je zbralo veliko vsakršnega ljudstva. Navzoč je bil tudi civilni guverner Severnega Vietnama Phan van Binh. Igrala je godba, nakar je sledila slovesna otvoritev. Seitz je ustanovo izročil salezijancem in zaželel Božjega blagoslova. Potem sem sprejemal goste; vsi so izražali zadovoljstvo, da so prišli salezijanci. Msgr. Seitz je 31. oktobra odpotoval in pustil, da smo salezijanci samostojno splavali.

Hvala ti, Odrešenik,

da si me izvolil za voditelja spovedne svetosti. Meni nevretnemu služabniku odpusti nepopolnosti, odpusti mi, če nisem vsega prav izpolnil, če nisem vsakega spovedanca osebno vodil, če se nisem dovolj vanj poglobil. Ne obsodi me, če sem bil pri odvezi predober, premalo strog, imel premalo modrosti kot učitelj, premalo svetosti kot voditelj, premalo odločnosti, da bi jih odvrnil od slabe poti. Danes te za vsakega spovedanca prosim milosti, da s Svetim Duhom lepo in jasno priznajo grehe, da jim razgreješ duše, da obžalujejo vse grehe, jih vodiš s svojo lučjo, da naredijo dobre sklepe, da jim daš moči za vztrajnost, da se poboljšajo, da krenejo na pravo krščansko pot, da v sebi oblikujejo podobo Jezusa Kristusa. Napravi, o Gospod, moje in njihovo srce po tvojem Srcu.

A. Majcen,
Osebna duhovnost II, str. 8

MARIBOR

Foto: M. Suhoveršnik

Ni cerkve brez križa

TONE LIPAR

VODJA PROJEKTA
IZGRADNJE DBC MARIBOR

Biti priča dogodkom, to je milost! Apostoli so bili priče Jezusovih dejanj, bili so deležni njegovih radostnih in bolečih dogodkov. Podobno se dogaja vsakomur od nas v času zemeljskega potovanja.

Na Martinovo nedeljo smo v župnijskem občestvu sv. Janeza Boska v Mariboru doživeli milostni Božji dotik z darom duhovnega poklica. Škof dr. Peter Štumpf je v dvorani Mestne četrti svoji nekdanji veroučenki Karmen Košutar podelil misijonski križ. Mnogi prijatelji in znanci, zlasti pa farani so ji čestitali ob tej odločitvi in ji zaželeli moči, vztrajnosti in veselega pričevanja za Gospodovo dobroto med afriškimi otroki.

Burni dogodki ob novembrskih protestih v Slomškovem mestu so bili gotovo pravo nasprotje s programi Evropske prestolnice kulture. Zaradi nakopičenih gospodarskih in socialnih težav, splošnega nezadovoljstva in premajhne odzivnosti vodstva Mestne občine je prišlo do hudih obtožb in nasilja. Upamo, da bodo dogodki pomagali k premisleku in bolj odgovornemu ravnanju vseh in vsakogar.

Ko smo septembra obhajali obletnico začetka gradnje Don Boskovega centra, smo v prihodnjo kapelo namestili tudi velik križ z razpelom, ki ga je pred dvema desetletjema z gradbenega odpadka rešila neka gospa. Nismo pa vedeli, da bo ta križ tudi znamenje težav, v katerih se je znašlo gradbeno podjetje Granit, ki je v novembru prijavilo stečaj. S pomočjo podizvajalcev zdaj zaključuje še nekatera gradbena dela na

predelu mladinskega centra, medtem ko bomo za nadaljevanje gradnje cerkve morali najti drugo podjetje. Z nadškofom Marjanom sva komentirala nastale težave, da nobena cerkev ni bila zgrajena brez križev in težav.

Koliko je narejenega?

Zgrajeno je okrog 80 % objekta. Na jugovzhodnem delu (SMC) je potrebno narediti še betonsko ploščo-streho, pri cerkvi pa polovico sten ter nekaj stopnišč in ploščo-streho ob cerkvi. Seveda nas spomladi čaka tudi toplotna in hidroizolacija ravnih streh.

Na zahvalno nedeljo smo kljub tem nastalim razmeram iskreno zapeli zahvalo Bogu, da smo smeli in zmogli narediti to, kar je narejeno, in da se ni zgodila nobena nesreča.

Tako je za Bogom gre zahvala sobratom salezijancem, drugim članom salezijanske družine in dobrotnikom za sleherno pomoč, ki ste jo nudili pri dosedanji gradnji. Brez vaše izdatne pomoči ne bi mogli priti do te faze. Pri drugih gradnjah v prejšnjih letih smo uspeli izprostiti tudi kakšno pomoč v tujini, a v našem primeru so za zdaj obljube ostale le obljube. Zato se z velikim zaupanjem obračamo na vas, ki ste že mislili pomagati, pa tega še niste storili, ali pa tudi na druge, do katerih bo prišla ta naša prošnja.

Za praznično voščilo nam je vsem lahko Božja beseda 3. adventne nedelje iz Pavlovega pisma Filipljanom: *Nič ne skrbite, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo, prošnjo in zahvaljevanjem. In Božji mir bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.*

USTANOVA SKLAD JANEZA BOSKA

Rakovniška 6
1000 Ljubljana

TRR 2420 3901 0836 316
Raiffeisen Banka

za gradnjo Don Boskovega centra Maribor s cerkvijo sv. Janeza Boska

Hvaležno se spominjamo vseh nekdanjih in sedanjih dobrotnikov. V župniji sv. Janeza Boska darujemo vsako nedeljo za vas sv. mašo in vas vključujemo v dnevno molitev naše salezijanske skupnosti.

od 1. oktobra do 15. decembra 2012 ste v sklad darovali (nekateri tudi večkrat):

Mušič M., Zaselsnik J., Fučka A., Dolinar F., Rihar H. F., Šterk F. B., Bogovic I., Perovšek F., Fister T., Luketič Z., Zorko J., Knez D., Jeršin A., Durič, Osredkar F., Jakša A., Miklavčič M., Čuk M., Fras L., Hartman T., Ivanuša T., Karničnik T., Knehtl P., Kramar L., Letnik I., Lopuh H., Luketič N. M., Novak D., Obaha M., Obaha S., Petrač M., Polajžer N., Šeter M., Škrabl P. I., Trobentar P., Žalik F., župnija Lovrenc na Pohorju, župnija Puščava, župnija Šentrupert in nekateri neimenovani dobrotniki.

Bog povrni!

Več o gradnji lahko najdete na
www.donbosko.si/maribor

Foto: DBC Maribor

MURSKA SOBOTA

10 let Svetopisemskih uric

V spektru pastoralnih dejavnosti hčera Marije Pomočnice se je pred 10 leti porajala biblična skupina za najmlajše. Kaj hitro so jo prevzeli še drugi in obogatila je širši slovenski cerkveni prostor. S pomočjo priročnika in seminarjev za voditelje to obliko uvajanja otrok v prijateljstvo z Bogom prek Božje besede izvajajo ne le sestre salezijanke, ampak tudi mnogi drugi v raznih krajih po Sloveniji. Svetopisemske urice so se porajale iz dobrega poznavanja in bogatih izkušenj na področju predšolske vzgoje s. Jožice Merlak, HMP. Sama se začetkov takole spominja: »29. oktobra 2012 je minilo natanko deset let, odkar se je v vrtcu Lavra v Murški Soboti prvič zbrala skupina otrok za svetopisemske urice. Žarečih oči in polni pričakovanj so malce plašno vstopali v sobo. Čez nekaj trenutkov so se mala srčca odprla skrivnosti Božje besede. Biblična skupina za malčke od 3. leta do vstopa v šolo je zaživela. Začelo se je in se ni več končalo. Otroci so bili navdušeni, starši zadovoljni, drugi pa vedno bolj radovedni, kaj počnemo. Marsikdo me je začel posnemati, ker je zaslutil dragocenost in veličino preprostih srečanj ob Svetem pismu. V paleti slovenske pastorale je takrat zasijala nova barva. Sveža, živahna in nežna obenem.«

Vrtec Lavra praznuje 20 let

6. oktobra 2012 smo se v stolni cerkvi v Murški Soboti zbrali k zahvalni sv. maši ob 20-letnici vrtca Lavra.

Kot velika vrtčevska družina smo se zahvalili Gospodu za vse milosti, ki nam jih je v teh letih tako radodarno delil.

Vrtec Lavra se je začel 7. septembra 1992, ko je babica Trezika pripeljala svojo vnukinjo Saro sestram v varstvo. Gospod je dal svoj blagoslov in ta nova pastoralna dejavnost sester hčera Marije Pomočnice se je hitro razširila. S podporo duhovnikov in župnijskega občestva je vrtec sedaj ponos in skrb celotne župnije.

Na praznovanju smo bili poleg sedanjih in nekdanjih gojencev veseli tudi naše inšpektorice s. Damjane Tramte in s. Jožice Merlak, ki sta kot ravnateljici več let vodili vrtec. Prav njima so se nekdanji gojenci najbolj prisrčno zahvalili. Sedanje vodstvo se je zahvalilo tudi gospe Kristini Šooš, ki je veliko prispevala za pravno ureditev vrtca. Tudi s strani vzgojiteljic je »nastala« zahvala v obliki sonca.

Jezus, ki sprejema in blagoslavlja male, kot so lepo prikazali nekdanji gojenci v prizorčku in pesmi, naj še naprej bdi nad vsemi, ki so kakorkoli povezani z vrtcem Lavra.

s. Simona

VERŽEJ

Leščečki so zaplesali ples »Žegnanje Marijanišča«

Že šesto leto zapored Folklorna skupina Leščeček iz Veržeja pripravlja letni koncert, ki v vedno preciznejših plesih in petju ohranja in žlahtni ljudsko izročilo. Letošnji koncert je bil poseben še zaradi nečesa: v svoj nastop so vpletli tudi 100-letnico Marijanišča.

Leščečki so v koncertu z naslovom »1912« v besedi, pesmi in plesu polni dvorani Kulturnega doma prikazali tedanjo setev in žetev, ob tem zahvalo Bogu in skupno radostno druženje ter vasovanje mladih. Veselo je bilo tudi ob blagoslovitvi Marijanišča,

kjer se je strogo verski obred spontano pretil v folklorno-ljudsko druženje. To so prikazali v starodavnem plesu Je angel Gospodov in s tem povezali duhovno in svetno plat prleškega človeka, kar dandanes ni ne moderno ne v navadi.

Odprtje 5. razstave jaslic

24 jaslic kiparke Ane Korenč, 27 jaslic slovenskih rokodelcev in 28 jaslic iz vrtcev, osnovnih šol, društev in zavodov je zgolj statistika, za katero se skrivajo ure ustvarjanja, druženja in poglabljanja v božično skrivnost.

V krajšem kulturno-duhovnem programu, 7. decembra 2012, ki ga je vodil Ivan Kuhar, se je predstavila gospa Ana Korenč. Poudarila je, da advent ni veseli december, temveč svetopisemski dogodek Jezusovega prihoda na svet, ki ga mora vsak, kdor se z njim sreča, doživeti v srcu in duši. Razstavo je blagoslovil generalni vikar soboške škofije msgr. Franc Režonja. S svetim Frančiškom je spregovoril o uboštvu jaslic, v katere se je rodil Jezus, ki pa je s tem prinesel globlje sporočilo za človeštvo – odrešitev in večno veselje, ki ga izražajo vsake jaslice.

ŽELIMLJE

Obiski od blizu in daleč

Medtem ko sta prva meseca novega šolskega leta na Gimnaziji Želimlje minevala v znamenju potovanj, so zadnje dvomesečje koledarskega leta zaznamovali obiski, tako domači kot mednarodni.

V tednu po jesenskih počitnicah sta David Bajda in Juan Ignacio Molina dijakom na delavnici in koncertu predstavila argentinsko in latin-

skoameriško glasbo ter kulturo, v naslednjem tednu so ob obisku z japonskega veleposlaništva spoznavali japonski jezik in tamkajšnjo kulturo, teden dni zatem pa jih je obiskal še ameriški veleposlanik v Sloveniji s soprogo.

Mnogo obiskov je bilo povezanih tudi z novembrskim poklicnim maratonom, na katerem so dijaki lahko iz prve roke dobili informacije o študijih in poklicih, ki jih zanimajo. Prav tako na šolskih hodnikih že od novembra gostuje nova razstava, njen avtor, akademski slikar Jože Trpin, pa nas je nagovoril ob njenem odprtju.

V začetku decembra so pevske in glasbene skupine gimnazije zopet razveselile z že tradicionalnim Miklavževim koncertom, na katerem so dijake presenetili Miklavževi odposlanci. Dan zatem pa je Miklavž obiskal otroke zaposlenih.

Mojca Leskovec

SODRAŽICA

Mladi in salezijanke sotrudnice

Letošnje leto smo se salezijanke sotrudnice v Sodražici skupaj z mladimi veselile kar ob treh pomembnih dogodkih: jubilejni oratorij (15 let), županovo priznanje dolgoletnemu animatorju in voditelju ter izvedba mednarodnega projekta 72 ur prostovoljnega dela.

Ernest Pirnat iz Sodražice, dolgoletni animator in voditelj oratorija ter sedanjí koordinator MC Kresnička, že 15 let vztrajno deluje in tudi napreduje pri različnih animacijah za mlade za njihovo koristno in dejavno preživljanje prostega časa. Morda si je

Svetopisemske urice

Ples Leščekov

Odprtje razstave Jožeta Trpina

Občinsko priznanje Ernestu Pirnatu

20 let vrta Lavra

prav v teh »vodah« izbral tudi svojo poklicno pot pedagoga.

V imenu vseh generacij voditeljev, animatorjev in udeležencev sodraškega oratorija, ki so se zvrstile v minulih 15 letih, mu za županovo priznanje iz srca čestitamo in se mu zahvaljujemo.

Med našo sodraško mladino imamo zavzete in odgovorne voditelje, animatorje in prostovoljce različnih skupin, na različnih področjih. Med letošnjimi »krompirjevimi« počitnicami se je izkazala posebna skupina mladih, ki so v okviru Mladinskega čeha s podporo občine Sodražica, osnovne šole in župnije Sodražica odlično izpeljali akcijo 72 ur prostovoljnega dela – ureditev župnijskega doma za delovanje mladinskega centra.

Ob tej priložnosti bi rada izrazila zahvalo tudi svojim sodelavkam – salezijankam sotrudnicam, ki uradno od leta 1997 po svojih možnostih in zmožnostih na različne načine v prid mladih in ljudskih slojev aktivno sodelujejo v naši župniji in tudi zunaj nje. Gotovo je to vaš dragoceni prosti čas, ki bi ga lahko izkoristile za kakšno drugo delo, za svoj počitek, v prid svojim družinam ..., pa ste zaslutile, da je sv. Janez Bosko tudi vas izbral, da na poseben način sodelujete pri poslanstvu Cerkve. Svojo vero živimo sredi sveta, v družini, službi, župniji, družbi in si prizadevamo slediti apostolskemu načrtu našega ustanovitelja sv. Janeza Boska. V združenju salezijancev sotrudnikov najdemo moč in podporo, da ostanemo zveste Kristusu in vztrajne na poti svetosti. Morda se nam želi pridružiti tudi kdo od vas, ki ste prebrali te vrstice. Lahko nam pišete, nas poiščete na spletu, nas obiščete ... Dobrodošli med nami!

Ljubica Košir

TRSTENIK

V znamenju prostovoljcev

V skupnosti na Trsteniku so nam salezijanci v hiši, kjer sprejemajo skupine, toplo zakurili krušno peč ter pripravili vse, da smo se med prvimi adventnim vikendom prijetno počutili v sicer zasneženi gorenjski vasi.

Zbralo se nas je dvajset VIDES prostovoljcev, ki bomo v poletju 2013 opravljali prostovoljno delo v Braziliji in na svetovnem srečanju mladine zastopali tudi barve salezijanskega mladinskega gibanja.

Med seboj smo tkali vezi, ki temeljijo na don Bosku, Mariji Dominiki, veri, ljubeznivosti in razumu, hkrati pa se izražajo tudi preko Videsove metodologije, ki temelji na formaciji in povezuje teorijo in prakso.

V nedeljo smo sodelovali pri župnijski maši ter se ob koncu zahvalili salezijanski skupnosti, na pokopališču pa se na grobu, kjer počivajo številni misijonarji, izročili tudi njihovi priprošnji.

s. Metka Kastelic

BLED

Zbor salezijanskega mladinskega gibanja

Med 9. in 10. novembrom je na Bledu potekal letni zbor salezijanskega mladinskega gibanja (SMG). Ponovno so se zbrali tisti, ki se navdušujejo ob sv. Janezu Bosku in sv. Mariji Dominiki Mazzarello.

Ekipa, ki je pripravljala zbor SMG, je ustvarila prijetno ozračje že v petek zvečer. Udeleženci so se razdelili v skupine in po različnih aktivnostih spoznavali salezijansko mladinsko gibanje v Sloveniji, življenje don Boska in Marije Dominike, se preizkusili v petju, različnih spretnostih. Večer se je zaključil z molitvijo pred Najsvetejšim

z molitvijo za vse mlade ter druge sodelavce v njihovih programih in skupinah.

V sobotnem dopoldanskem vsebinskem delu zbora sta s. Majda Pangeršič in Marko Košnik predstavila osebno duhovno spremljanje mladih. V delu po skupinah smo ugotavljali in si bili enotni, da je osebno spremljanje za mladega človeka izjemno pomembno.

Po sprehodu do Blejskega jezera je sledil popoldanski del. Najprej sta nas nagovorila inšpektorica sester HMP s. Damjana Tramte in inšpektor salezijancev Janez Potočnik. Mladim sta izrazila svojo zahvalo za vse, kar dobrega delajo. Sledila je predstavitev romanja relikvij sv. Janeza Boska v maju 2013, spodbuda k sodelovanju ter nato delo po skupinah. Mladi so s tem aktivno razmišljali o projektih, dogodkih, ki bi jih lahko pripravili v krajih, ki jih bo obiskal don Bosko.

Zbor SMG smo zaključili s skupno sveto mašo, pri kateri smo prosili blagoslova za celotno SMG, za dobro pripravo na romanje relikvij ter za vse udeležence, da bi to veselje ponesli v svoje skupine.

LYON, FRANCIJA

Evropsko srečanje salezijanskega mladinskega gibanja

Tretji vikend v novembru, od 16. do 18. novembra 2012, je v Lyonu v Franciji potekalo osmo evropsko srečanje salezijanskega mladinskega gibanja (SMG).

Slovenijo so zastopale s. Majda Pangeršič, Mateja Rakovec in Blažka Merkac. Njim sta se pridružili še predstavnici iz Hrvaške.

Prvi večer je bil namenjen spoznavanju in predstavitvi

programa ter ogledu filma o sv. Mariji Dominiki Mazzarello. Naslednjega dne je nekaj dejstev in spodbud o sv. Mariji D. Mazzarello predstavila s. Runita iz Rima. V delu po skupinah so mladi skupaj s sestrami in salezijanci razmišljali o življenju sv. Marije D. Mazzarello, kaj jih pri njej nagovarja, kaj iz njenega življenja naj bi mladi prenesli v svoje življenje in s tem okrepili salezijansko mladinsko duhovnost ter kako bi z njeno pomočjo poglobili salezijansko karizmo.

Letošnje leto je svoje delo zaključila dosedanja koordinacijska ekipa, zato so bile tudi volitve. V tej ekipi je sedaj tudi naša s. Majda Pangeršič.

Udeleženci evropskega srečanja so se udeležili svete maše, ki jo je daroval salezijanski škof Luc Van Loy. Dovolj časa so imeli tudi za osebno molitev in srečanje s sv. Janezom Boskom, prav tedaj so namreč romale relikvije sv. Janeza Boska po Franciji.

RADEČE

Ko Gospod zamenja vozovnico

V župniji sv. Petra v Radečah smo na drugo adventno nedeljo pri nedeljskem bogoslužju slišali preroka Baruha: »Vstani Jeruzalem, stopi na višavo in se ozri proti vzhodu! Tadeja Mesojedec, ki prihaja iz omenjene župnije in je sodelavka Mladinskega ceha, se je po različnih znamenjih močno zagledala proti vzhodu.

Že pred pol leta je načrtovala daljše potovanje po Vietnamu, se nanj pripravljala in spoznavala kulturo azijskega človeka. Letalska vozovnica je bila kupljena, čakala je le še vizo, medtem pa pridno opravljala svoje službene obveznosti na Mladinskem Cehu, uspešno vodila Projekt 72 ur in pomagala otrokom v azilnem domu.

Prostovoljci
Vides

Letni zbor
salezijanskega
mladinskega
gibanja

Animatorji
SMC Rakovnik

Tadeja Mesojedec
odhaja v
Kambodžo

Advent v Celju

Iste ga dne, ko je prejela vizo, je med obvestili prebrala prošnjo slovenske misijonarke s. Ljudmile Anžič, ki je iskala učiteljico angleškega jezika v Kambodži. To je bil zelo osebni nagovor, ki se mu ni mogla izneveriti, je dejala Tadeja, medtem, ko je skušala utemeljiti to posebno Božje povabilo. »Verjamem, da lahko s svojo vero in sposobnostmi naredim v Kambodži veliko za dekleta. Hkrati pa vem, da bom od te izkušnje pridobila še veliko več. Rada bi razmislila o svojih vrednotah in željah za prihodnost, poglobila svojo vero«.

Tako je Gospod turistično karto spremenil v misijonsko in Tadeja bo v Phnom Penhu v Don Boskovem centru med otroki in mladino prinašalka ne le znanja, temveč predvsem upanja, miru in veselja.

V župniji sv. Petra v Radečah ji je s. Damjana Tramte ob navzočnosti s. Metke Kastelic, ki jo je pripravljala na poslanstvo, podelila misijonsko znamenje: Marijino svetinjico. Okrepljena z molitvami in podporo družine, prijateljev, sodelavcev Mladinskega ceha in župljanov bo Tadeja na vzhodu znamenje Boga, ki prihaja in se sklanja k vsem ljudem, ne glede na narodnost, kulturo, veroizpoved. Želimo ji Marijinega varstva in Božjega blagoslova. *s. Metka Kastelic*

CELJE

Jesensko dogajanje

V Celju so dejavnosti zelo raznovrstne, namenjene različnim skupinam ali posameznikom. Tokrat nekaj dogodkov iz jesenskih mesecev leta 2012.

Na Slomškovo nedeljo, ko v naši župniji obhajamo žegnjenje, je slovesnost vodil letošnji novomašnik Gašper Otrin. Pri slavlju so sodelovali otroci iz vrtca, pevski zbori in celotno župnijsko občestvo.

V mesecu septembru smo na sončno soboto organizirali turnir v futsalu in ulični košarki. Na igriščih se je zbralo kar nekaj navdušencev, ki so se pomerili v natančnosti streljanja na gol in zadevanja košev.

Na prvo soboto v mesecu oktobru pa smo v SMC Celje organizirali drugi skate kontest. Videli smo nekaj lepih in uspešnih skate trikov, izostal pa ni tudi kakšen padeč, a smo tekmovanje srečno brez poškodb pripeljali do konca.

Že naslednji konec tedna je sledila skupna prireditev »Hudija je zakon – petič«. Pripravile so jo vse enote, ki delujejo pod streho Don Boskovega centra Celje (župnija, SMC, PUM in vrtec Danijelov levček). Prireditev je kulturno-športnega značaja in združuje vse generacije. Poleg športa so se mladi lahko preizkusili v ustvarjalnih delavnica.

RAKOVNIK

Romanje in izlet animatorjev

Med jesenskimi počitnicami od 28. do 31. oktobra smo animatorji SMC Rakovnik odšli na romanje in animatorski izlet v Medžugorje in druga mesta po Bosni in Hrvaški.

Pri uvodni maši na Rakovniku smo prejeli blagoslov in se nato odpeljali proti Plitvičkim jezerom. Ob prihodu v Medžugorje smo se najprej ustavili v Podbrdu, kjer se je Marija prikazovala šestim pastirčkom, nato smo vstopili v cerkev. V torek smo molili križev pot na Križevcu in obhajali sveto mašo v Majčjem selu. Popoldan pa smo preživeli v Dubrovniku, kjer smo si ogledali staro mestno jedro. Čas smo imeli še za ogled Mostarja in Sarajeva, zanimiv pa je bil tudi postanek v Jablanici. Po sarajevskih čevapčičih nas je pot vodila proti domu.

RAJNI

naročniki Sal. vestnika, člani mašne zveze in molivci za duh. poklice

Anzeljc Marija, Loški Potok
Geržina Karla, Sevnica
Hren Nežka, Ribnica
Jamnik Marija, Šentjanž
Koželj Cilka, Smladnik
Levar Jožefa, Bočna
Novak Tončka, Vransko
Novšak Matija, Boštanj
Poljanšek Ciril, Kamnik
Puhan Kristina, Bogojina
Sinkovič Francka, Boštanj
Šketa Albin, Braslovče
Šolar Marica, Zg. Besnica
Tavčar Vida, Ljubljana
Tominšek Ludvik, Bočna

PAVEL DOMITRICA

1952–2012

V nedeljo, 14. oktobra 2012, smo se na pokopališču v Ižakovcih, župnija Beltinci, poslovili od diplomiranega pravnika Pavla Domitrice. Pogrebni obred je skupaj z domačim župnikom Alojzom Benkovičem in duhovniki dr. Frančekom Maršičem, Andrejem Baligačem, Martinom Vöröšem, Vilijem Hribrenikom opravil salezijanski inšpektor Janez Potočnik. Mašo zadušnico so zjutraj darovali v župnijski cerkvi v Beltincih, še prej pa v Ljubljani, v cerkvi na Kodeljevem, kamor je Pavel tako rad zahajal.

Pavel Domitrica se je rodil 29. 6. 1952 kot šesti otrok očetu Štefanu in mami Katarini v lžakovcih. Po osnovni šoli se je odločil za salezijance. Tako je bil leta 1967 dijak prve generacije srednješolcev Srednje verske šole v Želimljem, kjer je danes Gimnazija Želimlje. Po dveh letih šole in letu noviciata je prejel redovno obleko in izpovedal zaobljube. A po uspešno končani maturi se je odločil za študij prava, ga končal in za dober uspeh prejel Prešernovo nagrado.

Kot mladi pravnik je dobil prvo službo na Inštitutu Jožef Stefan v Ljubljani. Po dobrem desetletju bivanja zdoma si je zaželel vrnitve domov v pokrajino ob Muri. Kot pravnik se je zaposlil v Pomurki Internacional in pozneje še v KZ Križevci. Tu je spoznal zdravnico Vesno. Poročila sta se, si ustvarila dom in iz te ljubezni sta se jima rodila sinova Sašo in Marko.

Za kratek čas se je mlada družina preselila v Vesnin rojstni kraj Beograd. Pavel se je tam zaposlil v slovenskem potovalnem podjetju Integral iz Ljubljane. Ob osamosvojitvi Slovenije se je družina vrnila v Slovenijo. Pavel je dobil zaposlitev v pravni službi slovenskega parlamenta v Ljubljani.

V Ljubljani se je spet zblížal s salezijanci in bivšimi salezijanskimi gojenci. Sad tega truda je bila ustanovitev Društva don Bosko tj. združenja bivših gojencev in gojenk. Pavel je bil eden glavnih ustanovnih članov, njegov drugi predsednik, zadnji čas pa je opravljal službo zakladnika. Kot predsednik je vložil veliko truda v projekt, da smo tudi bivši gojenci slovesno praznovali 40-letnico želimeljske Srednje verske šole.

Po naravi vesel in nasmejan je bil dobrodošel družabnik. Na igrišču, na dvorišču, stezi ali kjer koli v njegovi družbi je bilo polno njegovega glasu in smeha. Don Bosko ga je zazna-

moval, da se je znal veseliti življenja. Pavel je bil hvaležen in ponosen na svoja leta pri salezijancih. Navdušeno je govoril o salezijancih in njihovi karizmi, se veselil njihovih uspehov. Bolelo ga je, če je videl, da se kdo od bivših gojencev ne želi družiti z nekdanjimi so-gojenci.

Pavel je bil človek dobrega in čutečega srca. Znal je prisluhniti ljudem. Kot pravnik je v vseh službah želel predvsem pomagati človeku – tudi tam, kjer se je zdelo, da so ovire nepremostljive. Njegova velika zasluga je bila, da so se mnogim prišela leta redovnih zaobljub v pokojninsko dobo.

Pavel, želimo ti, da bi ti bil dobri Bog usmiljen sodnik in bogat plačnik.

Štefan Škafar

predsednik Društva don Bosko

TONČKA NOVAK 1921–2012

»Smrt je žalitev ljubezni« je zapisal mislec, teolog Johanes Brantschen. Zato nas vsaka smrt, posebej smrt bližnjega, boli in žalosti. Tudi smrt Novakove Tončke, čeprav se je poslovila v visoki starosti, je prizadela domače in vse, ki smo jo poznali in doživljali vso iskrenost njene dobrote. Med temi smo tudi mnogi salezijanski duhovniki in vsa salezijanska skupnost v Sloveniji. Njeno smrt doživljamo kot slovo od ožjega družinskega člana. Ža-

lostni smo ob slovesu, še bolj pa čutimo dolžnost, da izrečemo besedo zahvale: Bogu hvala, ker smo smeli biti tako dolgo povezani z njo in prejemati sadove njenega dobrega srca.

Rodila se je pred več kot 91 leti v prijazni vasi Zajasovnik v preprosti, a globoko verni družini. Ob zgledu in vzgoji svetniških staršev je skupaj s sestrami in brati že v ranem otroštvu doživljala srečo prijateljstva z Bogom in otroškega zaupanja v nebeško mater Marijo. Čeprav je v mladih letih čutila trdoto razmer takratnega časa, je bilo njeno otroštvo polno lepih duhovnih doživetij. Bog je ni poklical k telesnemu materinstvu, bogato pa jo je obdaril z materinsko ljubeznijo, ki jo je brez računanja razdajala svojim domačim in vsem, s katerimi je delila napore zemeljskega romanja.

Pomemben mejnik v njenem življenju je bilo leto 1967. Odzvala se je prošnji takratnega predstojnika slovenskih salezijancev in družinskega prijatelja g. Jurčaka in prišla za gospodinjno v župnišče na Rudniku na obrobju Ljubljane. Novakova družina je bila že dolgo prijateljsko povezana s salezijanci. Njena teta Francka je našla svoj dom v bližini Rakovnika. Vsi so radi romali k rakovniški Mariji in po svojih močeh velikodušno podpirali salezijansko poslanstvo. Tončka se je zavedala, da je njeno delo veliko več kot sredstvo za lastno preživetje. Čutila je, da je vključena v poslanstvo Cerkve. V več kot tridesetih letih se je v župnišču na Rudniku zvrstilo veliko duhovnikov. Vsakega je sprejela z odprtostjo in mu nudila vso potrebno oskrbo, da je lahko opravljal svoje poslanstvo, pri katerem je bila tako udeležena tudi ona. Duhovniki in župljani smo občudovali njeno zrelost, razsodnost in modrost. Zato je bila spoštovana in cenjena.

Moč za svoje življenjsko darovanje je črpala v vztrajni molitvi in globokem zakramentalnem življenju. Vesela je bila, ker je bila lahko vsak dan pri daritvi sv. maše. Bila je goreča molivka za vse potrebe domačih in Cerkve, še posebej pa za duhovne poklice. Presrečna je bila, ker se je Bog ozrl z darom duhovnega poklica tudi na Novakovo družino in je nečakinja Irena odgovorila na Božji klic v skupnosti hčera Marije Pomočnice.

Po desetletjih zvestega služenja so ji začele pešati moči. Nov dom je našla pri sestri. Tu je preživljala jesen življe-

nja in v veri pričakovala tisto »najlepše«, kar je Bog pripravil vsem, ki ga ljubijo. V nedeljo, 17. novembra, na dan Jezusovega vstajenja, se je zastor odgrnil.

V imenu številnih salezijancev, ki smo bili deležni njene skrbne dobrote, in vse salezijanske skupnosti, pa tudi v imenu rudniških župljanov, izrekam pokojni Tončki iskreno zahvalo. Prepričan sem, da bo tudi v nebesih ostala naša sodelavka in izprosila novih sodelavcev, ki bodo pripravljene kot ona stopiti v službo poslanstva Cerkve.

Anton Košir

geslo križanke

pošljite do

10. februarja 2013

1. nagrada: vikend paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej.

2. nagrada: knjiga Karmen Jenič: Koliko je ura.

3. nagrada: knjiga Toneta Ciglarja: Andrej Majcen - vietnamski don Bosko.

4. nagrada: knjiga Terezija Bosca: Za vas živim.

5. nagrada: rakovniška knjižica T. Ciglarja: Pričevalec dobrote – Andrej Majcen.

Rešitev križanke SV 6/2012

Jože BREČKO

salezijanec, župnik v Šentrupertu na Dolenjskem

MAŠNA ZVEZA

Dragi člani mašne zveze. Hvala vsem, ki mesec za mesecem darujete po namenu MZ in na ta način pomagate pri vzdrževanju in poslanstvu rakovniškega svetišča Marija Pomočnice. Na ta način ste trajno včlanjeni v duhovno zgradbo Marijinega svetišča. Vaš dar ni samo materialni, ampak pomeni trajen duhovni spomin in molitev. Salezijanska skupnost s hvaležnostjo vsako soboto ob 7. zjutraj daruje sveto mašo za žive in rajne člane mašne zveze in kliče nad vas in vašo drage blagoslov Marije Pomočnice.

K vpisu ste vabljeni tudi novi člani. MZ je duhovno združenje dobrotnikov romarskega svetišča Marije Pomočnice na Rakovniku. Član MZ lahko postane vsak, ki nameni dar za cerkev Marije Pomočnice. O višini daru odloča vsak sam (npr. v višini daru za sv. mašo). Vsakega, ki zaprosi za vpis – dovolj je izraziti interes po pošti ali izpolniti prijavnico – vpišemo v Knjigo članov mašne zveze na Rakovniku. Vpisani prejme tudi izkaznico z vpisno številko. Vpis je lahko tudi anonimen. S smrtjo članstvo ne preneha. Še več. Vanj je mogoče vpisati tudi rajne. Člani mašne zveze imajo zagotovilo, da se bo zanje trajno molilo in darovalo svete maše, tudi če se jih drugi morda ne bodo več spominjali.

Naj nas še naprej spodbuja misel, ki jo je izgovoril salezijanski kardinal Cagliero ob posvetitvi Cerkve 8. septembra 1924: »Slovenci ste Marijin narod. Dokler boste Marijo tako častili, se vam ni treba ničesar bati. Marija bo varovala svoje ljudstvo!« Naj vas varuje Marija Pomočnica!

Marko Košnik, ravnatelj na Rakovniku

			SESTAVILA MATEJA	TEŽKO KLADIVO	NADSTROPJE	NEMŠKI SLIKAR ROBERT	ČEBELJI PANJ (STAR.)	SALEZIJANSKI VESTNIK	NIVO, RAVNINA, RAVAN	EDINI OTROK	VOZILO S KONJSKO VPREGO
			VULKANSKI VRH V TANZANIJU					REKLO, PREGOVOR			
			KORALNI OTOK					ADOLF (KRAJŠE) NOJU PODOBEN PTIČ			
			CARJEV SIN								
			DRUGO IME ZA RUDNIK					JEDILNI LIST VRSTA BRENKALA			
SALEZIJANSKI VESTNIK	CESTA ALI PROGA V SKALI	NEVESTINO PREMOŽENJE SKUPNO ŠT. IZVODOV REVUJE				SL. ZBOROVODJA EGON GLOBOKA NEZAVEST					
DELOVNI POLET, ELAN, ZANOS					KRALJ IRENA 2. IN 1. ČRKA ABECEDE		PREDJAMSKI VITEZ	KEM. ELEMENT KALCIJ PRISTANIŠČE V ITALIJI			
ABRAHAMOVA ŽENA					PRIČA PRI BIRMI REKA V FRANCIJI				PROVINCA IN MESTO NA KITAJSKEM	NAJVIŠJA KARTA	
KRATICA ZA ELEKTROKARDIOGRAM				NEKD. MESTO V PALESTINI PLESNI KORAK							
RAZRED, STOPNJA KAKOVOSTI					DUMASOV MUŠKETIR REKA V VZH. ANGLIJI						
SALEZIJANSKI VESTNIK	MOŠKO IME (TONE) PIJAČA ST. SLOVANOV					POLITIČNO ZATOČIŠČE KATARINA JUVANČIČ				SLAVKO AVSENIK	
NIANSA							MUSLI-MANSKO MOŠKO IME				
SOLMIZACIJSKI ZLOG		KOS DEBLA, ČOK					EKSPLOZIVNO TELO				

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- 1. nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej; Jana Rimc, Sevnica.
- 2. nagrada:** knjiga Karmen Jenič: Koliko je ura, Pripoved o življenju sv. Marije Dominike Mazzarello; M. A. Limbek, Domžale.
- 3. nagrada:** knjiga Toneta Ciglarja: Andrej Majcen; Ilona Ršumovič, Bled.
- 4. nagrada:** knjiga Terezija Bosca: Za vas živim (življenjepis sv. Janeza Boska: Jan Gole, Krmelj).
- 5. nagrada:** rakovniška knjižica Toneta Ciglarja: Pričevalec dobrote – Andrej Majcen; Marinka Sitar, Polzela.

marianum
Informacije in rezervacije
Penzion Mavrica***
Puščenjakova ulica 1 | 9241 Veržej
E: penzionmavrica@siol.net
S: www.marianum.si
T: 02 588 90 60
M: 051 370 377

5. razstava slovenskih jasic in družinskih jasic Ane Korenc
do 3. 2. 2013
v Centru DUO

OBVESTILA

Rakovnik – Romarski shodi

27. januar: 15.00 – Praznik z romarskim shodom ob prazniku sv. Janeza Boska.

24. februar: 15.00 – Pobožnost zadnje nedelje v mesecu, salezijanska misijonska nedelja.

31. marec (velika noč): 15.00 – Pobožnost zadnje nedelje v mesecu.

Želimlje – Dan odprtih vrat

19. januar (sobota). Dan odprtih vrat v Gimnaziji Želimlje in Domu Janeza Boska.

Začetek ob 10.00, sklep s prireditvijo ob 12.00.

15. in 16. februar. Informativni dnevi za vpis v Gimnazijo Želimlje in Dom Janeza Boska.

Informacije: www.zelimlje.si

Ljubljana – Gornji trg

15.–17. februar: PiP (Pridi in poglej) pri HMP. Srečanje za mlade, ki se vprašujejo o svoji življenjski poklicnosti in želijo spoznati tudi redovni poklic.

1.–3. marec: Kuharski tečaj za mlade. Kuharske spretnosti in medsebojno bogatenje.

Informacije in prijave: s. Metka Kastelic

Ljubljana Rakovnik

3. februar: Praznovanje SMG (salezijanskega mladinskega gibanja) ob prazniku sv. Janeza Boska: 15.00: sv. maša, izročitev pisma vrhovnega predstojnika mladim ob prazniku sv. J. Boska, druženje ...

Oratorij

Pomladanska srečanja animatorjev v pripravi na oratorij 2013 (predvsem v mesecu marcu).

Informacije: www.oratorij.net

Postne duhovne vaje

1. skupina: Bled, **22.–24. februar.**

2. skupina: Cerknica, **1.–3. marec.**

3. skupina: Pohorje, **15.–17. marec.**

Informacije in prijave: Marko Košnik in Jože Vidic

»Uskovniška« maša – v Cerknici

12. januar, ob 14. uri: Maša za vse uskovniške nostalgike in njene ljubitelje ... Za stare in mlade ... Za nekdanje in sedanje ...

Kaj te čaka? Sproščeno druženje, sveta maša na uskovniški način, zanimivo predavanje, uskovniški utrinek ... Tisti, ki imate družine: pridite kar vsi! Za otroke bo deloma pripravljen ločen program.

Prijave: uskovnica@gmail.com

Dodatne info: Blažka Merkac, Jože Vidic, Marko Košnik

Šmarjeta pri Novem mestu

18.–20. februar: Duhovne počitnice za osnovnošolce. Za osnovnošolce od 4. do 8. razreda, ki želijo v družabnosti, igri, molitvi, delavnicah ... preživeti nekaj počitniških dni.

Informacije in prijave: s. Angelca Vozelj

Veržej

18.–19. februar: Duhovne vaje za ministrante

23.–24. februar: Pevski vikend za otroke

Informacije in prijave: Janez Krnc

Večeri DRG – duhovne ritmične glasbe

10. januar, 14. marec, 11. april, 9. maj. KDAJ: drugi četrtak v mesecu ob 20.00. KJE: dvorana v gradu RAKOVNIK, Ljubljana. KAJ: predstavitev izvajalcev DRG, pričevanja, molitev, razvijanje scene DRG, druženje

Informacije: Marko Košnik

Želimlje – Post 2013, duhovne vaje

1.–3. marec: za fante in dekleta 4.–7. razreda

8.–10. marec: za fante in dekleta 8.–9. razreda

15.–17. marec: za fante in dekleta 9. razreda in srednješolce

Informacije in prijave: Klemen Balažič

Dan odprtih vrat v semeniščih in red. skupnostih

2. marec (sobota): v semeniščih in redovnih skupnostih.

Novo mesto – pri HMP

8.–10. marec: Duhovna priprava na veliko noč. Razmišljanja, molitev, priprava velikonočnih jedi in pogrinjok za praznične dni pomagajo k duhovni pripravi na veliko noč. Za mlade in odrasle.

Informacije in prijave: s. Angelca Vozelj

Klemen Balažič, Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel.: 031/468.974, majcnov.dom@gmail.com

s. Martina Golavšek, Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 04/57.41.075 ali 031/443.771; md.bled@gmail.com

Boštjan Jamnik, Don Boskov trg 1, 3000 Celje, tel.: 031/486.554, bostjan.jamnik@salve.si

Marko Košnik, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 051/337.556, marko.kosnik@salve.si

Blažka Merkac, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 031/556.239 smp@salve.si

s. Metka Kastelic, Gornji trg 21, 1000 Ljubljana; tel. 031/736 214, kastelic.metka@gmail.com

Jože Vidic, Tabor 29, 1380 Cerknica, tel.: 041/ 728.293

s. Angelca Vozelj, Smrečnikova 60, 8000 Novo mesto, tel. 07/384.4421 ali 031/405.200, angelca.vozelj@gmail.com

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Salezijanski vestnik podarjamo tistim, ki ga želijo. Leta 1877 ga je ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku izhaja od leta 1904. Po don Boskovi zamisli je SV dar vsem (torej zastoj), ki s simpatijo spremljajo salezijansko delo med mladimi in v misijonih. Hvaležni pa smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov. Ponudite ga svojim sorodnikom in prijateljem. Takoj nam sporočite spremembo naslova.

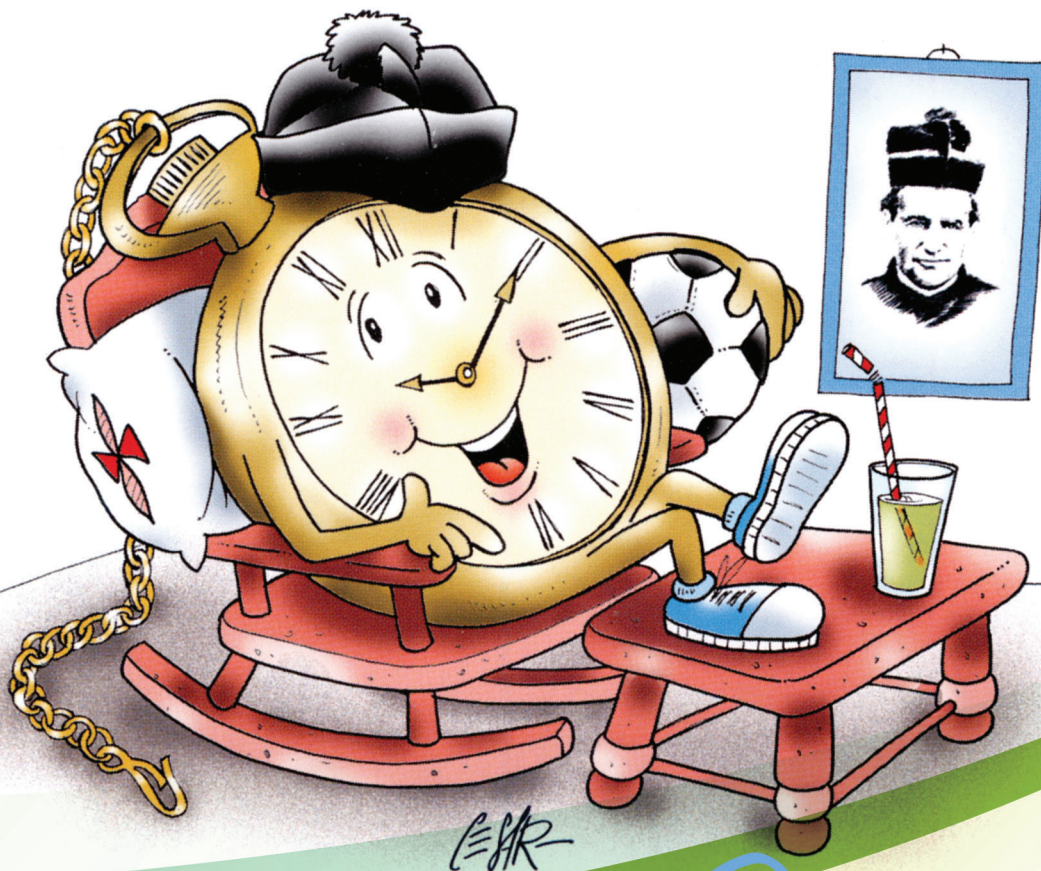
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA
tel.: 01/42.73.028
vestnik@sdb.si

Foto: G. Valtič

*Gospod je moja luč in moja rešitev,
koga bi se moral bati?
Gospod je trdnjava mojega življenja,
pred kom bi moral trepetati?*

Ps 27

Don Boskove reči

Ura

Tik, tak, tik, tak, tak ... Nikoli ne bom izvedela, če sem v svojem življenju natančno kot kaka švicarska ura merila čas ali pa so moji koleščki dajali ritem srcu tega mladega duhovnika.

Spoznala sem ga na dan njegovega posvečenja. Bila sem najdragocenejše darilo. Bila sem čudovita žepna ura tistega časa: iz ohišja nerjavečega jekla na čvrsti verižici. Istega dne me je položil v notranji žep svojega talarja. Pristala sem blizu njegovega srca. Tu sem preživela svoj čas in svoje življenje.

Tik, tak, tik, tak, tak ... Z njim je bil vsak trenutek Božji dar. Narekovala sem reden in neizprosni ritem. Zaradi tega je vedno hitel in iznajdljivo skrbel za svoje mlade, ki so kljub mladosti že preveč poznali bolečino in trpkost življenja.

Tik, tak, tik, tak, tak ... Ko sem ga slišala govoriti z resnimi in težkimi ljudmi, sem vedela, da me bo potegnil iz žepa in me pogledal. Ko pa je bil z mladimi, je name kar pozabil. Večkrat je med kako igro začel teči. Takrat sem izkoristila njegovo vnemo in kljub pripeti verižici skočila iz žepa, da bi se vsaj na skrivaj nagledala te mavrice veselja, ki je vladalo v Oratoriju.

Tik, tak, tik, tak, tak ... Prisostvovala sem tudi najhujšemu dnevu njegovega življenja. Bilo je poleti. Vročina je pritiskala in izčrpavala. Že nekaj tednov sem ugotavljala, da utrip njegovega srca ni reden. Nenadoma se je zgrudil. Odnesli so ga v sobo in položili na posteljo ter poklicali zdravnika. Njegov srčni utrip je postajal vedno bolj nepravilen in medel.

Tik, tak, tik, tak, tak ... Dobro vem, kako pomemben je močan in reden ritem za življenje. Ko sem videla zdravnika žalostno zmajati z glavo, duhovnika s svetim oljem in materine solze, sem pomislila na najhujše. Oratorij je ovila težka megla stiske. Žarki veselja so poniknili. Mladi so molili noč in dan.

Tik, tak, tik, tak, tak ... Čez nekaj tednov je don Boskovo srce le ujelo pravi ritem. Tudi sama sem se uravnala. Ozdravel je in se vrnil med svoje mlade. Tedaj je napravil slovesno obljubo: »Vsaka minuta mojega življenja je za mlade.« Postala sem tiha pričevalka njegove izpolnjene obljube. Imela sem čast beležiti vsako minuto njegovega čudovitega življenja za mlade.

José J. Gómez Palacios

